

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 044249 14 GŽ
Brčko, 14.08.2014. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija, Ruže Gligorević kao predsjednika vijeća, Maide Kovačević i Josipe Lucić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I. I., sina S. iz B. bb, Brčko distrikt BiH, koga zastupa punomoćnik O. M., advokat iz B., protiv tuženog T. osiguranje a.d. B. L., koga zastupa punomoćnik V. K., advokat iz B. L., radi naknade štete, odlučujući po žalbi tuženog, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 044249 12 P od 20.03.2014. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.08.2014. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog T. osiguranje a.d. B. L. se usvaja i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 044249 12 P od 20.03.2014. godine, PREINAČAVA, pa izreka presude glasi:

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete i to po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova isplati iznos od 1.250,00 KM (umjesto iznosa od 2.500,00 KM), po osnovu pretrpljenog straha isplati iznos od 825,00 KM (umjesto iznosa od 1.650,00 KM), te po osnovu umanjenja opće životne aktivnosti isplati iznos od 2.500,00 KM (umjesto iznosa od 5.000,00 KM), što sveukupno po svim vidovima nematerijalne štete iznosi 4.575,00 KM (umjesto iznosa od 9.150,00 KM), sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja (20.03.2014. godine) pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana po dobijanju ove presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 38,25 KM (umjesto iznosa od 153,00 KM), sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 03.10.2011. godine pa do konačne isplate, u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 438,75 KM (umjesto iznosa od 1.755,00 KM), u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Obavezuje se tužitelj da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 700,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 044249 12 P od 20.03.2014. godine odlučeno je kako slijedi:

„Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete i to po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova isplati iznos od 2.500,00 KM, po osnovu pretrpljenog straha isplati iznos od 1.650,00 KM te po osnovu umanjenja opće životne aktivnosti isplati iznos od 5.000,00 KM, što sveukupno po svim vidovima nematerijalne štete iznosi 9.150,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade materijalne štete i to po osnovu troškova liječenja isplati iznos od 153,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 03.10.2011. godine pa do konačne isplate, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.755,00 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Protiv navedene presude žalbu je izjavio tuženi T. osiguranje a.d. B. L. (u daljem tekstu tuženi), sadržajno zbog pogrešne primjene materijalnog prava, navodima da je prvostepenom presudom pogrešno određen doprinos stranaka nastanku štete, sa prijedlogom da se prvostepena presuda preinači tako što će se u cjelosti odbiti tužbeni zahtjev tužitelja i tužitelj obavezati da tuženom, pored ranije zatraženih troškova spora, plati i troškove sastava žalbe u iznosu od 660,00 KM i iznos takse na žalbu po odluci suda.

Odgovor na žalbu tužitelj I. I. (u daljem tekstu: tužitelj) nije podnio.

Žalba je osnovana.

Nakon što je na osnovu odredaba člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/09, 52/10 - u daljem tekstu Zakona o parničnom postupku) ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede:

Prema datim razlozima pobijane presude u postupku je utvrđeno da se dana 18.09.2011. godine dogodila saobraćajna nezgoda oko 21.33 sati u mjestu B. u kojoj su učestvovali osiguranik tuženog J. E., koji je upravljao automobilom i tužitelj, koji je u momentu nastanka saobraćajne nezgode bio u svojstvu pješaka. Dalje je utvrđeno da je do kontakta došlo tako što je tužitelj kao pješak, u alkoholisanom stanju, prelazeći kolovoz propustio da procijeni položaj i brzinu kretanja automobila, dok je vozač automobila propustio da pravovremeno uoči neuobičajenu situaciju na kolovozu (popriječen automobil koji je zauzima 2/3 lijeve kolovozne trake) i procijeni način kretanja i namjeru pješaka, te da blagovremeno preduzme intenzivno ili umjereno kočenje, već je započeo kočenje u

trenutku kada je pješak došao na sredinu kolovoza, tako da tada nije bilo tehničkih mogućnosti da zaustavi automobil prije mjesta kontakta. Tužitelj je kao posljedicu saobraćajne nezgode zadobio teške tjelesne povrede, tačnije prelom vrata desne nadlaktične kosti, prelom krila lijeve crijevne kosti zdjelice i nagnječenje glave, zbog čega je pretrpio bolove jakog intenziteta u trajanju od oko 7 dana, bolove srednjeg intenziteta u trajanju od 3 sedmice i bolove slabog intenziteta u trajanju od 6 do 8 sedmica, te pretrpio strah jakog intenziteta u trajanju od 30 dana, slabijeg intenziteta u trajanju od 15 dana, pri čemu je imao narušenu psihičku ravnotežu u dužem trajanju. Utvrđeno je umanjene životne sposobnosti od 15 % zbog hipotrofije mišića desnog ramena, desne nadlaktice, te ograničenih pokreta u desnom ramenu u srednjem stepenu u svim pravcima, a zbog preloma krila lijeve crijevne kosti zdjelice, te kraćeg lijevog donjeg ekstremiteta umanjene je 10%.

Polazeći od ovih činjenica prvostepeni sud je prihvatio tužbeni zahtjev u cjelosti, kako visine traženih naknada tako i određenje doprinosa tužitelja nastanku štetnog događaja od 50 % i shodno odredbama člana 177. stav 2. i odredbama člana 192. Zakona o obligacionim odnosima odlučio kao u izreci pobijane odluke.

Osnovano žalbom tuženi osporava utvrđene doprinose nastanku štetnog događaja, smatrajući da je tužitelj, obzirom na visoku alkoholisanost i okolnosti slučaja, isključivo kriv za saobraćajnu nezgodu, dok je eventualni doprinos tuženog praktično neznan i zanemarljiv i kao takav ne može biti veći od 20-25 %.

Podijeljena odgovornost shodno članu 192. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78) predstavlja vid umanjene naknade štete koja je već utvrđena u vidu potpune naknade, ako se dokaže da je i oštećeni doprinio da ona nastane ili da bude veća nego što bi inače bila.

Dakle, oštećeni može nekim svojim postupkom ili propuštanjem da doprinese da šteta nastane, ili bude veća nego što bi inače bila. Zbog toga postoji podijeljena odgovornost, koja se u pogledu obima odgovornosti svakoga od učesnika štetnog događaja procjenjuje sa stanovišta doprinosa da šteta nastane ili da bude veća ili manja nego što bi inače bila. To znači da se ona ne dijeli pola na pola, već prema doprinosu svakog od njih posebno.

Imajući u vidu činjenicu da se štetni događaj desio noću u slabo osvijetljenim uslovima, te da je tužitelj u ekstremno visokom alkoholisanom stanju od 4,46 promila alkohola u krvi, propustio da procijeni položaj i brzinu automobila, pa je prelazeći kolovoz, pošto je prethodno svoje vozilo nepropisno ostavio bez uključenih farova na lijevoj strani kolovoza, zašao u zaustavni put automobila i na taj način, prema neosporavanom nalazu vještaka saobraćajne struke, uzrokovao predmetnu saobraćajnu nezgodu, ne može se uzeti da je njegov doprinos šteti isti kao i doprinos osiguranika tuženog.

Osiguranik tuženog se kretao propisanom brzinom, a u momentu uočavanja pješaka iza zaustavljenog automobila, u cilju izbjegavanja kontakta sa pješakom preduzeo kočenje i skretanje u desno i tako sletio u kanal pored puta, čime je očigledno doprinio da posledice sudara, koga je uzrokovao pješak, budu znatno manje nego što bi inače bile.

Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, ovaj sud cijeni da tuženi s pravom ističe da je prvostepeni sud kod utvrđivanja doprinosa nastanku štete pogrešno primijenio odredbu

člana 192 Zakona o obligacionim odnosima. Po ocjeni ovoga suda pravilnom primjenom navedene zakonske odredbe doprinos tužitelja nastanku štete je 75 %, budući da je njegovo ponašanje bilo glavni uzrok što je došlo do štetnog događaja, pa je doprinos osiguranika tuženog 25 %, u kom omjeru je tuženi dužan štetu da naknadi.

Prema razlozima pobijane presude i stanja spisa, imajući u vidu sve u postupku utvrđene okolnosti važne za ocjenu pravične naknade za pojedine oblike nematerijalne štete prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbu člana 200 Zakona o obligacionim odnosima kod utvrđivanja pravične naknade po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova u iznosu od 5.000,00 KM, pretrpljenog straha 3.300,00 KM i duševnih bolova zbog umanjnja opšte životne aktivnosti 10.000,00 KM, koje se smanjuju za doprinos tužitelja nastanku štete, pa iznosi za pretrpljene fizičke bolove 1.250,00 KM, pretrpljeni strah 825,00 KM i duševne bolove zbog umanjnja opšte životne aktivnosti 2.500,00 KM, odnosno zbirno po svim vidovima nematerijalne štete u iznosu od 4.575,00 KM.

U istom omjeru određena je isplata naknade po osnovu materijalne štete.

Odluka o troškovima postupka donesena je primjenom odredbi člana 119. stav 2. i člana 130. stav 2. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i važećih Advokatskih Tarifa Federacije BiH i Republike Srpske, kao i Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 5/01, 12/02 i 23/03). Dosuđeni troškovi tužitelja odnose se na: nagradu punomoćniku za sastav tužbe u iznosu od 238,68 KM (sa PDV-om) i za zastupanje na ročištima održanim dana 07.11.2012. godine, 13.02.2014. godine i 20.03.2014. godine u iznosu od po 238,68 KM, u skladu sa članom 7. tačka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH iz 2002. godine („Službene novine Federacije BiH“ broj 67/02), te takse na tužbu i takse na presudu u iznosima od po 200,00 KM u skladu sa članom 1. stav 1. tačka 11. taksene tarife Zakona o sudskim taksama i troškova tri vještačenja od po 150,00 KM, što ukupno iznosi 1.755,00 KM, što umanjeno za doprinos tužitelja nastanku štete od 75% i čini iznos od 438,75 KM.

Dosuđeni troškovi tuženog čine troškovi takse na žalbu u iznosu od 400,00 KM u skladu sa članom 1. stav 1. tačka 11. taksene tarife Zakona o sudskim taksama i troškovi sastava žalbe u iznosu od 300,00 KM prema tarifnom broju 2. Advokatske tarife Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 45/00), koja se primjenjuje kao važeći propis u skladu sa Nalogom Supervizora.

Slijedom navedenog, valjalo je žalbu tuženog uvažiti i primjenom odredbe člana 338. stav 4. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pobijanu presudu preinačiti kao u izreci ove odluke.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević